

по пжтя си. Заедно съ вихъра се появили и черни буреносни облаци, които скоро забулили цѣлия небосклонъ съ тъменъ плащъ. Вихърътъ извървѣлъ така около 50 километра, после свърналъ назадъ и се втурналъ въ една тѣсна долина. Тукъ вече се образувалъ грамаденъ въртящъ се стълпъ, дебелъ 40 — 50 метра. Самъ той билъ черенъ, а върхътъ му червенѣялъ като пламъкъ; мълнии, съпровождани отъ рѣзки гърмотевици, го раздирали. Съ страшенъ ревъ, мѣтайки се налѣво и надѣсно, летѣло напредъ това черно чудовище съ червена шапка и безпощадно разрушавало всичко, което му се изпрѣчвало на пжтя. Срещналъ една гора и профучалъ презъ нея, като повалилъ, изпотрошилъ и нацепилъ на трески стотици грамадни дървета. По-нататкъ налетѣлъ на три голѣми памучни предачници. И тукъ било всичко моментално разрушено. Сградитѣ се разсипали на прахъ и погребали подъ своитѣ развалини стотици работници, които не успѣли да се спасятъ отъ грозния разрушителъ. Отломки отъ стени, парчета греди, кирпичи, дъски — всичко било подхванато отъ смерча, завъртяно, издигнато високо въ въздуха и хвърлено отново на земята 30 километра далечъ отъ мѣстото, дето по-рано се издигали памучнитѣ предачници. Проститѣ хора тамъ не разбрали, какво става и отъ де се сипятъ тѣзи нѣща.

Следъ като се налудувалъ досита, смерчътъ се разразилъ въ проливенъ дѣждъ и изчезналъ, сякашъ се разтопилъ въ въздуха...

Що е смерчъ? — Смерчътъ се движи съ голѣмъ шумъ. Понѣкога се чува нѣкакво неясно бучене. Другъ пжтъ шумътъ е тѣй силенъ и рѣзъкъ, като че ли много и тежко натоварени коли препускатъ по постлана съ камъни улица. Често смерчътъ реве като лъвъ или зловещо съска и пращи като пламъкътъ на голѣмъ пожаръ. Случва се смерчътъ да се придружава отъ силни свѣткавици и гърмотевици, които нерѣдко излизатъ отъ самия неговъ стълпъ.

Въ 1785. година единъ италиански ученъ видѣлъ въ морето нѣколко смерча, между които се извивали като змии множество мълнии. Въ 1822. год. видѣли, какъ изъ единъ грамаделъ облаченъ стълпъ (смерчъ) излизали съ силенъ шумъ нѣкакви огнени топки. Това били свѣткавици въ форма на кълба (кълбовидна мълния).

Имало е и такъвъ случай въ Италия: въ въздуха се образувалъ стълбъ, който съ горния си край се съединилъ съ надвисналия тъменъ облакъ, а долниятъ му край почти се допиралъ до земята. Той бѣсно се въртѣлъ, носейки се напредъ, а подъ